

stemplowym, obowiązującym dla podań, wnoszonych do Sądu Najwyższego poza postępowaniem sądowym.

Takież same opłaty należą się od załączników, jak również od świadectw i odpisów, wydawanych przez Najwyższy Trybunał Administracyjny poza postępowaniem.

Art. 13. Rada Ministrów może czasowo zawieść stosowanie postanowienia art. 12 ustęp 2 na pewnych obszarach Państwa.

Art. 14. Wykonanie niniejszej ustawy powierza się Prezesowi Rady Ministrów, a o ile chodzi o postanowienia o opłatach i karach pieniężnych — w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Upoważnia się Prezesa Rady Ministrów do ogłoszenia w drodze obwieszczenia rządowego w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolitego tekstu ustawy o Najwyższym Trybunale Administracyjnym po uwzględnieniu zmian, wprowadzonych niniejszą ustawą.

Art. 15. Ustawa niniejsza uzyskuje moc obowiązującą czternastego dnia po ogłoszeniu z tem, że wprowadzone w niej nowe postanowienia o opłatach nie stosują się do skarg, wniesionych przed wejściem w życie niniejszej ustawy, o ile do skargi dołączono opłaty w przepisanej dotychczas wysokości, w którym to przypadku mają zastosowanie dotychczasowe przepisy.

Z chwilą wejścia w życie ustawy niniejszej traci moc obowiązującą ustawa z dnia 22 września 1922 r. o kosztach postępowania przed Najwyższym Trybunałem Administracyjnym (Dz. U. R. P. № 89, poz. 800) z zastrzeżeniem, zawartem w ustępie poprzednim.

Prezydent Rzeczypospolitej: *S. Wojciechowski*
Prezes Rady Ministrów: *Al. Skrzyński*
Minister Skarbu: *J. Zdziechowski*

238.

Rozporządzenie Ministra Skarbu

z dnia 9 kwietnia 1926 r.

w sprawie częściowej zmiany rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 roku o postępowaniu celnym.

Na podstawie art. 21 rozporządzenia Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. № 54, poz. 314) zarządza się co następuje:

§ 1. § 30 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 13 grudnia 1920 r. o postępowaniu celnym (Dz. U. R. P. z r. 1921 № 11, poz. 64) otrzymuje brzmienie następujące:

Strona względnie w zastępstwie jej kolejowa agencja celna stwierdza wynik potwierdzenia odprawy własnoręcznym podpisem. O ile się nie zgadza z zastosowaniem taryfy celnej, winna przy podpisie wyraźnie to zaznaczyć, wymieniając, jak zdaniem jej należy towar otaryfować.

Strona może składać wyjaśnienia w sprawie swego sprzeciwu również poza rewizją celną, aż do czasu rozstrzygnięcia sprawy przez urząd celny.

Tryb postępowania co do sprzeciwów w urzędach celnych I klasy jest następujący:

- a) Urzędnik rewidujący, po zgłoszeniu przez stronę sprzeciwu, zaraz przy rewizji wydziela próbki towaru, które w tym samym dniu przedstawia urzędowi celnemu.
 - b) Na podstawie próbek oraz sprzeciwu bada zareklamowany towar osobna stała komisja, złożona z naczelnika urzędu celnego, jako przewodniczącego, i dwóch najbardziej doświadczonych w towaroznawstwie urzędników celnych tegoż urzędu jako członków. Członków tych, jak również ich zastępców wyznacza dyrekcja cel na wniosek urzędu celnego.
 - c) Komisja odbywa posiedzenia swoje w miarę potrzeby, codziennie w godzinach urzędowych, oprócz dni świątecznych; sprawy rozstrzyga większością głosów; orzeczenie wciąga do osobnego rejestru, zaprowadzonego według dołączonego wzoru (№ 14), z podpisem wszystkich członków. W razie rozbieżności głosów każdy z członków komisji wpisuje do rejestru swą umotywowaną opinię. Treść orzeczenia oznacza się na odnośnej deklaracji celnej, a w razie rozbieżności głosów odnotowuje się na deklaracji opinię przewodniczącego komisji.
 - d) Deklarację celną wraz z oznaczeniem na niej orzeczeniem komisji okazuje się stronie, która zgodę lub dalszy swój sprzeciw zaznacza na tejże deklaracji z podpisem swoim. W razie dalszego sprzeciwu sporządza się protokół według dołączonego wzoru (№ 3), który wraz z próbkami towaru przedstawia się Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia. Również sprawę sprzeciwu przedstawia się Ministerstwu Skarbu do decyzji w razie wspomnianej wyżej rozbieżności głosów (p. c.).
 - e) Komisja przeprowadza badanie towaru na najbliższym posiedzeniu, nie później jednak niż w ciągu trzech dni po dniu rewizji celnej, urząd zaś celny przedstawia sprawę Ministerstwu Skarbu nie dalej niż w ciągu siedmiu dni od dnia zakomunikowania stronie orzeczenia komisji.
 - f) Strona ma prawo podjąć zareklamowany towar, nie oczekując decyzji Ministerstwa Skarbu, uiszczywszy należności celne według orzeczenia komisji, względnie opinii przewodniczącego w razie rozbieżności głosów. W razie podjęcia towaru, o ile decyzja Ministerstwa Skarbu wypadnie odmienna, urząd celny albo zwraca stronie należności celne, nadmiernie pobrane, albo też ściąga od niej należności niedobrane. Ze względu na tę drugą ewentualność urząd odbiera od strony odpowiedzialne zobowiązanie przy wydaniu towaru.
- W urzędach celnych II klasy ponownie, na żądanie strony, zbadanie towaru przeprowadza sam naczelnik urzędu. O ile z ponowną rewizją strona się nie zgodzi, urząd celny winien na żądanie stro-

ny natychmiast sporządzić protokół (według wzoru № 3) i przedstawić Ministerstwu Skarbu wraz z próbkami towaru.

W trybie powyższym urzędy celne winny również rozpatrywać i orzekać sprawy taryfowania, poruszane w konkretnych przypadkach przez urzędników rewidujących. Naczelnik urzędu lub jego zastępca obowiązany jest również bez żądania stron

jaknajczęściej kontrolować odprawy, dokonywane przez urzędników, i prostować spostrzeżone nieprawidłowości.

§ 2. Pierwsze dwa ustępy § 31 uchyla się.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu: J. Zdziechowski

Wzór № 14

do § 30 rozp. o postępowaniu celnem.

Rejestr orzeczeń taryfowych urzędu celnego

W _____

Lp. porz.	Kiedy sprawa wpłynęła	№ deklaracji celnej	Treść sprawy	Treść orzeczenia
1	15. I. 26	250/26	zastosowano poz. 199 p. 1-b strona żąda poz. 199 p. 2-a	zastosowano poz. 199 p. 1-b Data _____ podpisy orzekających
2	18. I. 26	400/26	zastosowano poz. 149 p. 10-d strona żąda poz. 149 p. 7-d	— poz. 149 p. 10-d podpis — N. — poz. 149 p. 7-d podpis — N. — poz. 149 p. 11-d data, podpis, N.

239.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych

z dnia 19 kwietnia 1926 r.

o uchyleniu rozporządzeń tychże Ministrów z dnia 10 lipca i 10 października 1925 r. dotyczących § 5 rozporządzenia z dnia 19 maja 1925 r. w sprawie częściowych zmian taryfy celnej.

Na mocy art. 7 lit. i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. № 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Uchyla się rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

- 1) z dnia 10 lipca 1925 r. zawierające postanowienia, uzupełniające rozporządzenie z dnia 19 marca 1925 r. w sprawie częściowych

zmian taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. № 69, poz. 488), oraz

- 2) z dnia 10 października 1925 r. zmieniające § 5 rozporządzenia z dnia 19 maja 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. w brzmieniu rozporządzenia z dnia 10 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. № 103, poz. 726).

§ 2. Pozwolenia wydane na zasadzie rozporządzeń z dnia 10 lipca i 10 października 1925 roku (Dz. U. R. P. № 69, poz. 488 i № 103, poz. 726), a do chwili wejścia w życie niniejszego rozporządzenia jeszcze niezrealizowane, dla których 60-cio dniowy termin od daty otrzymania pozwolenia w urzędzie celnym nie upłynął, ważne będą aż do wygaśnięcia powyższego 60-cio dniowego terminu.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie trzeciego dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: J. Zdziechowski

Minister Przemysłu i Handlu: Osiecki

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: Kiernik